

a vesměs z téže místnosti. Jde tu tedy, i kdyby obžalovaný ony věci snad neodňal jedním útokem, o krádeže v takovém vnitřním spojení, že pozdější byla vždy pokračováním dřívějších, tudíž všechny pospolu jsou krádeží jedinou, a byla by proto nastala beztrestnost pro účinnou lítost jen, kdyby byl obžalovaný nejen vrátil revolver, nýbrž nahradil c e l o u škodu před tím, než bylo četnictvu oznámení učiněno, čehož sám ne tvrdí. Nelze proto vadu, která by činila rozsudek zmatečným podle čís. 5 Šu 281 tr. ř., spatřovati v tom, že v něm ve směru, naznačeném ve zmateční stížnosti, nejsou uvedeny důvody, ani není rozsudek neúplným proto, že se v něm ona obhajoba stěžovatelova pomíjí mlčením.

Čís. 1538.

»Nezpůsobilým k povolání« ve smyslu Šu 152 tr. zák. jest, kdo nemůže konati veškeré podstatné práce, jaké nastávají při zaměstnání jeho druhu.

(Rozh. ze dne 10. března 1924, Kr II 551/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 4. října 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem těžkého ublížení na těle podle Šu 152 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje jediný důvod čís. 10 Šu 281 tr. ř., dovozujíc, že výrok napadeného rozsudku, že porušení zdraví Františka Sch-a a jeho nezpůsobilost k povolání trvaly déle než 20 dní, není opodstatněn skutečnostmi, napadeným rozsudkem zjištěnými, že byl Sch. po 21 dní lékařem ošetřován a že byla část zranění ještě 28. dne pokryta hnědým strupem. Stížnost není v právu. Dovolávaný zmatek předpokládá, že napadený rozsudek podřaduje skutek obžalovaného, jím zjištěný, pod jiné zákonné ustanovení, než které se k němu vztahuje při správném výkladu zákona. Stížnosti jest proto vycházeti výhradně ze skutkových zjištění napadeného rozsudku v jejich celistvosti. Rozhodovací důvody zjišťují — mimo předpoklady, stížností uvedené — ještě dále, že při části zranění — a to, jak plyne z nálezu a posudku znalců, u rány na pravém předloktí — lpěla ještě 28. dne kůže pevně na podkladě. Pokud byly na tomto místě kůže a přirozeně i podkožní vazivo s kostním anebo svalovým podkladem srostlé, byla pohyblivost pravého předloktí, t. j. údu, jehož nejen při tělesné práci, nýbrž i při skoro všech úkonech denního života postrádati nelze, omezena, protože jakýkoliv, obzvláště prudší nebo namáhavější pohyb vyvolal bolesti, které účinkovaly nepříznivě na celkový zdravotní stav zraněného. Je-li zraněný, zejména zemědělec, svým povoláním obzvláště v době žní nucen k těžším, namáhavějším pracem, jaké bez úplného ovládní pravé ruky vykonati nelze, musí se po dobu, po kterou vada trvá, zdržeti nejen prací, které jsou mu pro tuto vadu naprosto nemožny, nýbrž

i prací, jejichž výkon v rozsahu jinak obvyklém pro bolesti, jimi způsobené, není možným. Léčení rány bude skončeno teprve, až se kůže a podkožní vazivo od podkladu opět uvolní a tím vrátí se neztencená pohyblivost předloktí. Nelze proto shledati právní omyl v tom, že nalézací soud — přidav se k souhlasnému posudku soudních lékařů — má za to, že pro onu změnu na pravém předloktí, skutkem stěžovatelovým způsobenou a ještě 28. dne po zranění neodstraněnou, trvaly porušení zdraví a nezpůsobilost k povolání déle 20 dnů. Co do pojmu nezpůsobilosti k povolání řídí se napadený rozsudek správným názorem, že stačí, není-li dotčená osoba s to, by konala veškeré podstatné práce, jaké nastávají při povolání druhu, onou osobou provozovaného, tudíž není-li zemědělec s to, by konal práce, k jakým jest — jako obzvláště při sekání, mlácení, orání, nakládání a skládání — zapotřebí plného ovládnutí pravého ramene. Závěru, po jakou dobu trvala nezpůsobilost k povolání u Františka Sch-a, není na závadu výpověď tohoto svědka. Stížnost uvádí ji nesprávně. Svědek neudal, že již několik dní po zranění sekal obilí, nýbrž seznal, že s poraněním dále na poli pracoval a práci skončil. Věta vztahuje se zřejmě — jak i rozsudek zjišťuje slovy, že Sch. ještě zrovna po zranění dále pracoval — na den, kdy byl poraněn, tudíž na dobu, kdy tu nebylo ještě oné změny, která se vyvinula teprve hojením otevřené rány a tvořením se nového vaziva na místě, kde bylo protnuto kosou, již stěžovatel na zraněného útočil.

Čís. 1539.

Pokud jest provisi agent oprávněn sraziti si provisi z pohledávek, příslušejících firmě (§ 183 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 12. března 1924, Kr I 701/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. září 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry dle §§ 183, 184 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Dovolávajíc se důvodu zmatku dle čís. 4 Šu 281 tr. ř. spatřuje stížnost porušení zásady trestního řízení, zabezpečující obhajobu stěžovatelovu, v tom, že nalézací soud zamítl průvodní návrh, obhájcem při hlavním přelíčení učiněný na výsledcích Lamberta W-e, předsedy správní rady poškozené firmy, jako svědka o tom, že stěžovatel byl oprávněn k inkasu peněz za prodané stroje a že slíbil obžalovanému v roce 1916, že v rayonu Jaroměř-Opočno, Hořice, Česká Skalice bude mít ze všech obchodů, v tomto přesně ohraničeném rayonu uskutečněných (ať obchod uzavřel obžalovaný nebo firma sama), 10- až 12procentní provisi a že si může tuto provisi z pohledávek, příslušejících firmě proti němu,